

ДНЕВНИКЪ

XVIII заседание на 19 Януарий 1884 год.

Отворено въ 1½ часа сл. пладниѣ. Отсъствувать Дагоровъ, Калчевъ, Юрковъ съ отпускъ.

Съобщение № 160 отъ г-нѣ Глав. Управитель, съ прѣписъ отъ рапорта на Дир. на Финанситѣ № 5634 по заплатата на контролеритѣ въ Ихтиманско назначени отъ окупационнитѣ власти, на събранието на дѣсятъка. Правит. исказва мнѣние да се удовлетворятъ тия хора.

Приема се мнѣнието на правителството.

Съобщение № 161 отъ Гл. Управитель съ проектоконтракта, който предлѣжи да се склучи мѣжду правителството и Соф. Нар. Банка за заемъ отъ 60,000 л.

Приема се контрактътъ.

Събщение № 162 отъ Глав. Упр., дава свѣдение по Публично-Административний правилникъ за градскитѣ даждия (октроа).

Г-нѣ Д-ръ Странски прѣдложи и се прие да се отговори пакъ какго и по напрѣдъ, че не може Пост. Ком. да се произнесе по това рѣшение, до дѣто се прѣдстави правил. и види какви измѣнения ще станатъ.

Съобщение № 171 отъ Глав. Упавитель съ прѣдложението на Дир. на Милицията и Жандармерията за производяние на нѣколко поручици отъ Милицията въ чинъ капитани.

Г-нѣ Д-ръ Жечевъ казва, че О. У. въ тоя случай не говори, че Пост. Ком. трѣбва да си дава мнѣнието.

Г-нѣ Странски прочита 7 членъ отъ 12 притурка на О. У. и казва, че думитѣ „най малко“ въ члена, е условие, което трѣбва да се има прѣдъ видъ при производството. И то първо, ако има ваканция, второ, и ако има такъва, трѣбва да допуца бюджетътъ. Добави, че О. У. прѣдвижда минимумътъ на врѣме, като се допуца да се продължава срокътъ и 5—10 години. Отъ экономичетка точка на зрѣние той не се съгласява да стане това производство.

Г-нѣ Д-ръ Хакановъ поддържа мнѣнието на Жечева, обаче като Глав. Управ. пита, той значи дава право на Пост. Ком., отъ което той не трѣбва да се отказва. Обаче не се съгласява Пост. Ком. да одобри производството не че ще се искатъ разноси, но че лицата, които ще се произвѣдѣтъ нѣматъ доволно опитъ, нѣматъ висше образование, макаръ да иматъ право. Ако се почека съ производството, има да додатъ офицери, които ще свършатъ въ Европа, които могатъ да се назначатъ за да хванатъ мѣсто и паритѣ, които се харчатъ за тѣхъ и да

имаме надѣжда, че Милицията се управлява отъ образовани офицери. Инакъ би се запразнили тия мѣста съ слаби офицери, а още като стане производството въ такъвъ срокъ, идущата година ще иматъ да искатъ да се произведатъ и другитѣ, може би и по-достойни и не може да имъ се откаже. За това исказва миѣние, че не трѣбва да се удобри производството.

Г-нъ Д-ръ Жечевъ приема това миѣние съ прибавка, да се спомене въ отвѣтното писмо, што г-нъ Глав. Управитель да прѣпоръчи на Нач. на Милицията, когато се прави производство да не пропуска единъ офицеръ, като служи въ една часть на войската, да се произведе въ друга часть, нѣщо, което нийдѣ по свѣта не става. Всѣки воененъ чинъ може да чака повишението си въ своя часть, въ която е билъ причисленъ отъ начало.

Г-нъ Д-ръ Странски намира справедливо миѣнието на г-нъ Жечева, но не така откровенно да се каже, да се каже нѣщо въ обща смисль. Формулира тъй прѣдложението си: Пост. Ком. като има прѣдъ видъ, че съ прѣдлагаемото производство ще ся отворятъ разноси, прѣдъ видъ желанието на Обл. Събрание да се направи икономия тая година въ бюджета, Пост. Ком. не се съгласява да стане това производство, когато при това едва истича минимумътъ на срока прѣдвиденъ отъ О. Уставъ.

Г-нъ Величковъ намира важенъ въпросътъ и че трѣбва да се обсъди все-странно. Не удобрява прѣдложението на г. Странски, като прѣдполага, че Нач. на Милицията като има прѣдъ видъ правата на офиц., може да го отхвърли толко по-вече, че като се каже въ отговора, само че нѣмами пари, та за това не се удобрява производството, ще каже, че признаваме тѣхнитѣ права и способности, както излага законътъ на Начал. на Милицията. Повтаря оплакванията искани отъ г. Д-ръ Хаканова за да не става производството, но отъ друга страна мисли, че Пост. Ком. не трѣбва да се мѣси въ тая работа, да не би да се обвинява за нѣкои послѣдствия. За това е прието началото въ Европа, че Нач. на войската носи всичката отговорностъ по военнитѣ распорѣждания. Пост. Комитетъ трѣбва да бѣде прѣдпазливъ въ такива случаи.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че на миѣние е Пост. Ком. просто може да се каже, че не му е врѣмето да стане производството. Ако се искатъ послѣ причинитѣ, можатъ да се изложатъ. Прави слѣдующето прѣдложение което се и приема: *Пост. Ком. мисли, че въ интересъ на доброто устройство на Милицията е да не стане сега тъй производство.*

Съобщение № 181 отъ Глав. Управитель иска да се пратятъ както въ канцеларията му, тъй и въ Дирекциитѣ по единъ екземпляръ на протоколитѣ на послѣдната сессия на Обл. Събрание.

Прѣдсѣд. прѣдлага да се вземе врѣменно единъ писаръ на мѣсто Л. Малевъ, който да изпълнява службата помощникъ на стенографа до дѣто се изработятъ протоколитѣ отъ 5 сессия на Обл. Събрание.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ направи прѣдложение и се прие штоо бюрото да вземе всички мѣрки за напечатание протоколитѣ.

Съобщение № 97 отъ Ихтиманския Окол. Нечалникъ съ прощението на Гр. Свѣтътъ и Уч. Настоятелство, молящи да имъ се опустне една помощъ за поправка на изгорѣлото имъ училище.

По предложение на Д-ра Хаканова проважда се на Дир. на Просвѣщението да вземе подъ seriously внимание това искание при раздѣление помощитѣ за сѣграждане на училища.

Г-нъ Калчевъ докладва отъ страна на комиссията, която прѣгължда правилникътъ за възнаграждение опълченцитѣ. Той напрѣдъ изложи историческата частъ на дѣлото и казва, че се взело мнѣнието на Опълченското Дружество и въ заключение отъ всичко, комиссията направила измѣнения. Опрѣдѣлила кои опълченци да взематъ възнаграждение, изключаватъ ония, които сж взели въ Княжеството и тия, които сж тамошни. Понеже главната цель на правилника е да се даде помощъ на бѣднитѣ опълченци, то за заможнитѣ не се прѣдвизда нищо, а се остава за по друго врѣме. За несѣстоятелнитѣ се прѣдвизда земя отъ 20 увр. дѣто правителството укаже. Ако не приематъ това, нѣкои ще иматъ избирателно право, да взематъ по 10 лири турски. За неспособнитѣ за работа се прѣдвизда пенсии на категории и т. н. Въ другитѣ членове, каза, са станали твърдѣ малки измѣнения.

Пристъпни се къмъ разискване членъ по членъ правилникътъ.

1 чл. Опълченци са венчки ония, които са взели участие въ рѣдовитѣ на опълчението въ войната, прѣзъ 1877—78 год.

Г-нъ Калчевъ забѣлѣжи, че напрѣдъ се разисква, въпросътъ да ли се считатъ такива и взетитѣ участия въ Сърбия или въ въстанието, но както тогава тѣй и сега (комиссията) не прие тѣй членътъ. (Приема се).

2 чл. Всѣкой опълченецъ има право да получи едно възнаграждение врѣменно, или пожизненна пенсия.

Г-нъ Калчевъ каза, че комиссията приема тоя чл. съ измѣнение само да се разбира че се говори за *туземци опълченци*.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ като напомня, че заможнитѣ нѣма да се възнаграждаватъ сега, намира нужда да се измѣни тоя членъ, т. е. да се разбира, че прѣдвизда възнаграждение само за бѣднитѣ сакатитѣ и слѣпитѣ опълченци.

Г-нъ Калчевъ каза, че тоя членъ истина говори изобщо, но по долѣ ще стане опрѣдѣление, кои именно ще се възнаграждатъ.

Г-нъ Хакановъ прибави, че като се каже тѣй, а по-долѣ кои ще получатъ възнаграждение, ще се затвори вратата на заможнитѣ за бѣдѣще възнаграждение.

Г-нъ Д-ръ Жечевъ поддържа измѣнението на комиссията. Възражава на г-нъ Хаканова, че ако се приеме членътъ, както той прѣдлага, може въ бѣдѣще единъ съставъ на Пост. Ком. да се откаже на другитѣ опълченци, като се основава на правилника, че не ги прѣдвизда и признава за опълченци. Настоява да се приема членътъ тѣй, а въ подолнитѣ членове да се специзира, че заможнитѣ остава да получатъ въ бѣдѣще.

Г-нъ Калчевъ прибави, че тоя членъ трѣбва да остане тѣй, въ третия да се опрѣдѣли какво ще получатъ освѣнъ заможнитѣ, за които ще се опрѣдѣли съ *особенъ* правилникъ.

Г-нъ Прѣдсѣд. поддържа това.

Г-нъ Д-ръ Странски сжшо подкрѣпи комиссията, като каза, че за сега трѣбва да се възнаграждатъ нуждающитѣ се, а за заможнитѣ не е врѣме, не е въ сѣстояние Областѣта, които можатъ да претендиратъ и за 150 фр. пенсия.

Г-нъ Калчевъ формулира и се приема членътъ тъй: „Всѣкой раненъ, заболялъ или нуждающъ се опълченецъ, освѣнъ ония, които са чужденци въ Бѣлг. Княжество и ония, които са получили отъ тамъ какво и да е възнаграждение, има право да получи пожизненна пенсия или едноврѣменно възнаграждение“.

3 чл. Всѣкой опълченецъ, който има приходъ отъ 2000 гроша на горѣ, получава едно врѣменно възнаграждение отъ 20 Обл. уврати земя.

(Пада по приетитѣ измѣнения).

Чл. 4, 5 и 6 които сжщо раздѣлятъ на категории опълченцитѣ и правото имъ се изличава отъ комиссията.

Г-нъ Калчевъ каза, че ставатъ единъ членъ редактиранъ така:

Чл. 3. (По измѣнение на броя). Иматъ право на пожизненна пенсия:

а) раненитѣ или заболѣлитѣ по врѣме на войната и неспособни за работа опълченци по 100 гр. на мѣсець.

б) ония опълченци, които са заболѣли слѣдъ войната и са станали неспособни за работа, по 75 гр. на мѣсець.

в) здрави бѣдни опълченци лишени отъ всѣкакви приходи лишени отъ всѣкакви приходни срѣдства за поминѣтъ, иматъ право на едно врѣменно възнаграждение отъ 20 увр. земя съ 500 гр. или отъ 15 лири турски.

Г-нъ Величковъ възрази, че не е все едно 20 увр. съ 500 гр. и 10 лири, въ първия случай отива нѣщо по-вече.

Г-нъ Калчевъ каза, че се счита увратѣтъ отъ $\frac{1}{2}$ лира.

Г-нъ Хакановъ прѣдлага за първата категория да се каже „отъ 100 до 150 гр.“ 150 гр. могатъ да се даватъ на такива, които сж малко—които са били научени отъ малки на по охаленъ животъ.

Г-нъ Странски не се съгласява за такава разлика. Поддържа 100 гр. Това количество е достатъчно само се има прѣдъ видъ, че солдатитѣ иматъ пенсия 3 рубли.

Г-нъ Хакановъ се съгласява за всички по 150 гр. прибавя, че не може да се глѣда на солдатитѣ, когато сакатитѣ иматъ приютъ въ болница или *maison-ne invalid* гдѣто иматъ всички удобства услуги безъ да плащатъ нѣщо.

Г-нъ Величковъ прѣдложи и се прие за всички „по 125 гр. въ мѣсець“ отъ първата категория. Поради това измѣнение да се има по-добра пропорция въ възнагражденията, се прѣдложи за 2-та категория 85, но не се прие това измѣнение. Прие се членътъ на дом. както е отъ комиссията.

Надоло членовеѣ 7—12 се приеха, като се измѣни броятъ имъ съ 4—9 чл. Само въ чл. 7 (новий 4) по прѣдложение на Д-ра Странски се прие прибавката на края на послѣдната алинея: „или въ която се е установилъ слѣдъ войната“; и въ чл. 8 (новий 5) суммата „2000 гр.“ остава „1500 гроша“, понеже най голѣмата пенсия е 1500 гр. та ако доходѣтъ е отъ тая сума по-високъ не ще може, нѣ се получава пенсията, ако е помалѣкъ дава $\frac{2}{3}$ отъ нея.

Гласуванъ прие се изцѣло правилникътъ.

По Публично-Административний правилникъ за монопола на барута въ Областта.

Г-нъ Докл. Калчевъ казва, че комиссията, която разглѣжда тоя правилникъ го отхвърля по мотивитѣ по които и лани е отхвърленъ.

Г-нъ Прѣдсѣд. забѣлѣжи, че съ приеманието на тоя правилникъ ще иматъ материялно полза не само частни лица, но и правителството.

Г-нъ Д-ръ Странски прѣдъ видѣ, че по О. У. монополътъ на барута е запазенъ за империята и има императорски законъ, понеже съ приеманието на тоя правилникъ мѣжду другитѣ неприятности може Портата да подозара, че барутъ се внася отъ Княжеството и ще употреби голѣми припятствия, за това прѣдлага да се отхвърли правилникътъ.

Г-нъ Д-ръ Хакаповъ казва, че истина правит. ще има приходъ, но тоя не може да фигурира въ бюджета. Прибави, че правит. като принася въ складоветѣ барутъ по своя монополъ не може да не се узнае. Сега въ чаршия пакъ се намира барутъ доста, но съ приеманието на прав. Портата ще обърне внимание и не ще вече да допуца. За това поддържа отхвърлянието.

Слѣдъ гласуване прие се прѣдложението на комиссията: отхвърли се правилникътъ.

Засѣданието се закры въ 4 часа.

Прѣдсѣдателъ: **Т. Кесяковъ**

Подпрѣдсѣдателъ: **Д-ръ Дагоровъ**

Членъ Секретаръ: **Беневъ**

Секретаръ: **Ив. А. Шандаровъ**
